

Zondag 10 mei 2020
5^e zondag van Pasen

Evangelielezing : Johannes 14, 1 – 12

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

‘Laat uw hart niet verontrust worden. Gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader is ruimte voor velen. Ware dit niet zo, dan zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden. En als Ik ben heengegaan en een plaats voor u heb bereid, kom Ik terug om u op te nemen bij Mij opdat ook gij zult zijn waar Ik ben. Gij weet waar Ik heenga en ook de weg daarheen is u bekend’.

Tomas zei tot Hem:

‘Heer, wij weten niet waar Gij heengaat: hoe moeten wij dan de weg kennen?’

Jezus antwoordde hem:

‘Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader tenzij door Mij. Als gij Mij zoudt kennen, zoudt gij ook mijn Vader kennen.

Nu reeds kent gij Hem en ziet gij Hem’.

Hierop zei Filippus:

‘Heer, toon ons de Vader; dat is ons genoeg’.

En Jezus weer:

‘Ik ben al zo lang bij u en gij kent Mij nog niet, Filippus? Wie Mij ziet, ziet de Vader. Hoe kunt ge dan zeggen: Toon ons de Vader? Geloofst ge niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden die Ik u zeg, spreek Ik niet uit Mijzelf, maar het is de Vader die, blijvend in Mij, zijn werk verricht. Geloofst Mij: Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij. Of gelooft het anders omwille van de werken. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, zal ook zelf de werken doen die Ik doe. Ja, grotere dan die zal hij doen, omdat Ik naar de Vader ga’.

Overweging :

Het is nog niet eens zo heel lang geleden dat het heel vanzelfsprekend was dat wanneer je als automobilist naar een voor jou onbekende plaats moest, je vooraf het dikke ANWB-stratenboek van Nederland of van Europa raadpleegde. Met pen schreef je de te volgen route keurig netjes op een blaadje. En wanneer je een rijder had, was aan hem of haar de verantwoordelijke taak er voor te zorgen om op tijd de goede afslag of weg aan te kondigen.

Tegenwoordig is het een stuk eenvoudiger. Je stapt in je auto, je programmeert de TomTom en een vriendelijke mannen- of vrouwenstem brengt je snel en meestal zonder problemen op de plaats van bestemming.

Jezus heeft het vandaag ook over een weg. Het is echter niet zomaar een weg. Het is, zo zegt Hij, de Weg die leidt naar het 'huis van Mijn Vader, waar ruimte is voor velen'. Wanneer je die Weg in je leven wilt gaan, dan kun je geen gebruik maken van de TomTom. Je zult zelf op zoek moeten gaan naar richtingwijzers, naar handreikingen. Je zult zelf alert dienen te zijn om op tijd de goede afslag te nemen, zelf oog en oor nodig hebben om alle signalen die bij je binnen komen te interpreteren en er de consequenties uit te trekken. En dat is, zeker in deze onzekere tijd met de 1 ½ meter maatschappij, verre van gemakkelijk.

Het is daarom zinvol om regelmatig even een pas op te plaats te maken. Om na te denken, je opnieuw te oriënteren. En je vragen te stellen: Is dit nu de weg die Jezus mij voorleeft? Is dit nu de weg die uiteindelijk leidt naar dat 'huis waar ruimte is voor velen'?

Op z'n tijd heb je een plekje nodig om tot rust, tot bezinning te komen. Zo'n plekje kun je thuis vinden, in de natuur, maar zeker ook in een kapel of een kerkgebouw. Zo lopen, juist in deze coronatijd, mensen regelmatig de kapel van de kerk van Antonius Abt binnen om daar een kaarsje aan te steken bij Maria. Om er een intentie, een wens, een gedachte in het intentieboek te schrijven. Het zijn mensen met verschillende achtergronden, met verschillende gedachten en ideeën. Jong en oud. Man en vrouw. Maakt niet uit, want voor ieder staat die deur iedere dag open. En daar wordt dankbaar gebruik van gemaakt.

Zo was dat ook met die grote middeleeuwse kathedralen. Men liep er in en uit om anderen te ontmoeten, om even te rusten, te slapen soms, zelfs om er te bedelen. Zo'n kerkgebouw was als het ware een overdekt plein; banken of stoelen ontbraken. De woorden van Jezus 'In het huis van mijn Vader is ruimte voor velen', gold in ieder geval voor die kerkgebouwen. Iedereen was er welkom.

Eigenlijk is zo'n markant gebouw een mooi voorbeeld van hoe de hele wereld zou moeten zijn: een woning waar iedereen omgaat met iedereen. Waar allerlei mensen samenkomen. Waar mensen eensgezind wonen onder dat ene hemeldak van die ene God.

In deze bijzondere tijd, met al zijn onzekerheden is het noodzakelijk dat wij net als Jezus, anderen de ruimte geven. Elkaar letterlijk en figuurlijk ruimte schenken. Een plek onder de zon aanbieden. De wereld als een huis voor iedereen, een kathedraal van saamhorigheid. Dat is immers de Weg die Jezus ons voorhoudt.

Durven wij op die uitnodiging van Jezus in te gaan? Durven wij Zijn Weg te volgen?

Wanneer we voor die Weg kiezen, dan zetten wij ons in voor het welzijn en de onderlinge saamhorigheid waarin iedere mens tot zijn of haar recht komt. Dan zijn wij bereid verantwoordelijkheid te dragen voor elkaar. Zo te willen geloven, zo te willen leven, is een keuze die ieder van ons zelf dient te maken. Een keuze echter die je alleen samen met anderen waar kunt maken. Om dat te realiseren, om die Weg te volgen, hebben wij, als volgelingen van Jezus, gelukkig een duidelijke richtingwijzer in handen, nl.: ‘Het Woord van God’.

Geert Ritmeijer

Gebed :

Liefdevolle en troost schenkende God,
Gij weet wat er in ons omgaat.
Wij vragen U:
geef ons de bereidheid en het doorzettingsvermogen
om de Weg te volgen die uw Zoon ons voorhoudt.
Dat vragen wij U juist in een tijd waarin veel zekerheden uit onze handen
glippen en we ons onzeker voelen over de toekomst.
Schenk ons de kracht niet te vervallen in doemdenken,
maar steeds weer opnieuw de energie en de steun te vinden om de Weg te
gaan die leidt naar dat ‘Huis waar ruimte is voor velen’.
Dat vragen wij U door Jezus, uw Zoon en onze Broeder. – Amen.